

Fisker Anders. Og andre.

På Tidselbak kom der en fiskerhandler han hed Anders, vi kaldte ham Fisker Anders, han kom gående med en hjulbør med et par kasser fisk på helt fra Løkken og op over Børglumklosterbakke og ud på Tidselbak, også om vinteren kom han om der så var snesjap og koldt, og bare i et par træsko og hullede sokker.

Når han gik vendte han fødderne indad og engang spurgte de ham hvorfor han gjorde det og han svarede – Jo for ellers kører biler og skidt over dem – han havde altid svar parat.

En gang han var kommet hen til præsten i Børglum sagde præsten til ham at fiskene var dyre og det var de mellemhandler der gjorde det, kunne vi få fiskene direkte fra havet var fiskene meget billigere - Så sagde Anders ja det er sandt nok men kunne vi få guds ord direkte fra himlen behøvede vi ingen præst og det var også billigere. Min bedstefar boede ved os et stykke tid efter bedstemor var død og Anders gik sommetider ind og snakkede med ham, min bedstefar havde lige fået radio så det har været ca. 1936-37. og den var han stolt af han kaldte den radiumen, og han spurte Anders om han havde radium, hva sagde Anders vil du da af med livet.

Anders drak sprit og det var nok derfor han kunne holde kulden ud, (han var frostsikret). Folk skulle passe på deres sprit når han var i nærheden for ellers tog han det og drak det.

Mine bedsteforældre handlede i Vejby da de boede på Tidselbak bedstemor gik over markerne til Vejby og handlede hos købmand Christiansen. En dag hun skulle til købmanden gik hun det hele igennem for at hun ikke skulle glemme noget, hun havde også set til spritflasken, den var næsten fuld og så gik hun, men da hun kom tilbage havde Anders været der og havde drukket al spritten og så måtte den gamle kone afsted igen efter ny forsyning.

Der kom også en mand engang imellem med en lille grå trækasse under armen, han hed Marinus vi kaldte ham Wust Marinus for det var nemlig ost han havde i kassen, de sagde han boede på Alderdomshjemmet i Vrå og så gik han rundt og solgte ost, nok for at komme ud blandt andre mennesker.

De kostede så vidt jeg husker 20 øre, jeg var vild med dem så vi købte gerne et par stykker af ham.

Der kom også uldkræmmere de kom med en bylt på nakken og satte den på gulvet og løste knuden op og så væltede det ud med tøj. Der kom også nogle som solgte kamme og sikkerhedsnåle og den slags.

Også kreaturhandlere kom der, det var Thomas Jensen fra Vejby og en vi kaldte Jens Peter Plet. (Han var vist fra gården (Plet)).

Thomas Jensen solgte også kød, han kom i en lille ladbil med en hvid kasse på, hvori der var strøet halm, som kødet lå i.

Thomas Jensen havde en rejsegramofon, jeg kan lige huske han kom en aften ud til os med den og spillede plader, det har nok været i ca. 1937 – 38 for han havde den med – Hen til kommoden og tilbavs igen og den er fra ca. 1936.

Der var en i Børglum som brændte brændevin og det var jo ulovlig, så politiet havde kig på ham, så spurgte han min far om han måtte komme ud til os på Tidselbak og lave det og det fik han lov til, da han var færdig gav han min far 2 flasker det var vist 3 pægle de kunne indholde pr. stk. de var større end vinflasker i dag. Det har nok været i 1939 for vi fik mund og klovsyge i besætningen, da det var ovre skulle der gøres godt rent og dyrlægen skulle komme og syne det, det var dyrlæge Jensen fra Vrå og da han havde synet det i orden inviterede far ham på en dram. Hvor har du det fra ville han vide men det ville far ikke sige, så sagde dyrlægen fandens jeg skal andre steder hen ellers skulle vi se bunden af flasken. Nogle dage efter snakkede min far med Chr. Thomsen "Olesminde" og han spurgte hvad han havde gjort ved dyrlægen, -Jeg mener ikke jeg har gjort noget ved ham – Jo noget må du have gjort for han kom herop lige fra jer og skulle syne og vi havde ikke nået at gøre rent over det hele , men han havde aldrig set noget så rent nogen sinde.

Ja, det var den gang.